

I.

Kuida wana pagan pidanud ike mehe ära pöördama

Enne wangist olnud wana pagan äige pagadasti nõrk, ifäärõnis sööjal mett ja tuluid ta inimeste juurde. Nõnda siis olnud ka ike mehega liigu, Taad käies jõudnud ta metja siise ja et enne pääwa laija minikut mettõft wäga ei jõudnud, pidand ta õppis finna jääma. Hõluse wõtnud ta wankri seft ääri, pannud lõppaka nõhu peale fõma, hakkand ike piid kojama ja tuld tegema. Nõatõkse aja päroft pannud ta kalad pahlõ otja ja hakkand neid küffetama. Nüüd tulnud ike lakiga mees ka finna ja ütelnud: „Mire too mule ka ike pahl, ma tahan ka kalle küffetada.“ Hees leikandud pöfoft paraja pahlõ, ja annud fe lakiga mehe kätte. „See on wäga wäike, too uus,“ ütelnud lakiga mees. Hees toonud teija, kospis fuureme, pahlõ, aga ikka olnud wäike. Kolmõtt korda läinud hees ja toonud kõliwara jämedõse. „See wõft püäe kõlõab,“ kõftnud lakiga mees, „hui ta fe keroft läbi läheb, nü et ma find wain ära küffetada,“ hees ehmatand ära, — aga fe filmõ pilgal olnud